

Tarinan kertoo:
Taisto Hankaniemi
Kälviä

Kurvarien syytä

Tämä on kertomus puolison löytämisestä, kohtaamisesta. Rookaamiseksi ne vanhat ihmiset sitä sanoivat.

Ymmärrätte hyvin, että henkilötietoja ei paljasteta. Aikaakin on onneksi jo kulunut. Ja liittyy Kälviään.

No niin, se oli sitä joppiaikaa. Jos ette sitä tiedä, niin kysykää vanhemmilta. Se oli ollut kovaa touhua se joppaus. Heti kuin villissä lännessä. Kaffit ,tupakat ,nuuska, viina ja karutsanauhakkin olivat kiven alla. Ja moni muu asia, oikeastaan kaikki. Ruokaa oli vähin omasta takaa.

Kahvista oli pahin puute. Sitä kyllä sai nätisti Huukilta, Ruotsin puolelta. Mutta siinä oli mutkia matkassa. Yksi mutka oli kurvarit, tullimiehet. Niillä eivät valtuudet loppuneet kesken. Venäjän rajalle asti saivat seurata, jos asiaa oli. Ja niillähän sitä riitti.

Sepeteus (nimi muutettu) oli pisnesmies. Taas kerran Sepeteus palasi Muonionjoen yli nätisti. Ilta oli pitkällä, yötä vasten porolla jolkutettiin. Kittilää kohti oli tarkoitus mennä. Vieläkin kauemmaksi, tienat parantuisivat aina vaan kauempana.

Mutta nyt näytti siltä, että Sepeteuksen pisnekset ovat vaarassa. Kurvarit olivat saaneet vainun. Olisko joku kielinyt, juorunnut? Sitä ei nyt joutanut aprikoimaan.

Liika lähellä jo olivat, konstit kävivät vähiin. Niillä muuten oli pyssytkin, kurvareilla. Ankaran laukottamisen jälkeen tuli pikkuisen välimatkaa. Ja onneksi pieni torppa.

Sepeteus nakkeli hankeen lastin. Kaahitti poron täyteen laukkaan, ja pyörähytti itsensä pulkasta lumipalteeeseen. Juoksi torpan heinälatoon piiloon, kaivautui syvälle heiniin.

Kurvarit kuuluivat menevän poron perässä, hyvä niin. Tuntien kuluttua tulivat takaisin tutkien jälkiä. Pyry onneksi sekoitti jäljet. Oli jo aamuvarhainen. Sepeteus heräsi ladonoven narahdukseen. Joku tuli. Ei uskaltanut liikkua, saattoivathan kurvarit olla vielä kytiksellä.

Sitten kahmaistiin heiniä justiin kohdalta. Sepeteus salamana, painiotteella vaiensi tulijan. Tulija räpiköi ja ynisi kovin. Rauhoittui sitten. Pehmeältä tuntui Sepeteuksen saalis, pieneltäkin. Ja jotenkin mukavalta...

Sepeteus kuunteli hetken vielä, ei ketään kuulunut. Raotteli sitten pakettiaan, piika sieltä paljastui. Ja nätti. Oli heiniä tullut hakemaan lehmälle.

Marianpäivänä heidät vihittiin, Maaret ja Sepeteus